

болничавы и ранены, и той може да е тамъ; ако ли не, тукъ прѣзъ баиря има друго село Кале-Петрово, ты ще пыташь тамкази.

— Да си живъ и здравъ, побратиме, нека Господъ тя награди, бързо изрече Петръ и тръгна изъ трънливж-тж полянж кадѣ село-то Айдемиръ.

— О, Боже! думаше си той на ума, като вървѣше крачешкомъ, и отъ тукъ си изгубвамъ надѣждж-тж, нъ дано е живъ и дано е тука, у мене има пары, азъ щж го изцѣриж по скоро и тогава...

Наведенъ съ главж на долу, вървѣше бърже, бърже. На пжтя стигва двѣ коля, кои-то отивахж къмъ сжще-то село; той надникна въ тѣхъ и що да види! тѣ бѣхж пълны съ болны хорица, натрупани единъ върху другы, кои издавахж слабы тѣжкы охканія. Петръ нажаленъ отъ това зрѣлище, помисли си, че и съ Василя е станало сжще-то; той не можя да ся стърпи: очи му ся налѣхж съ сълзы...

— Бѣдни майкы, думаше си само себѣ,—о, защо ли раждате тья нещастны сынове, кои безъ время млады и зелены, изгубватъ далечъ отъ васъ живота си!

Умысленъ и закахъренъ стигва най сѣтнѣ въ село-то.

— Дѣ има тукъ да лѣжатъ болни Българи,